

NIELS JØRN POST

Niels Jørn Post blev født i Aarhus i 1931. Både hans far og farfar arbejdede i restaurationsbranchen i Aarhus. Selv blev han kontoruddannet og stod i lære hos en isenkræmmer på Klostertorv, inden han flyttede til København. Han savnede dog Aarhus og flyttede tilbage efter halvandet år. Herefter arbejdede han ved forskellige revisorer, inden han i 1958 fik job på kontoret ved Flydedokken i Aarhus, som skulle blive hans arbejdsplads de næste 37 år.

ERINDRINGEN MÅ IKKE GENGIVES ANDRE STEDER UDEN TILLADELSE.

OPVÆKSTEN I AARHUS OG BEDSTEFORÆLDRENS RESTAURATION

Jeg er født på Fødselsanstalten i Aarhus. På det tidspunkt var der mange arbejdsløse, men min far har været heldig hele tiden, og altid haft arbejde.

HVAD LAVENDE DINE FORÆLDRE?

Min mor var i en kaffeforretning på Klostertorv, Marie Christensens konditori. Hun hjalp Marie Christensen rent privat, når hun skulle noget, så gik hun og passede hende. Hun havde nogle vældig gode år dengang. Hun hjalp i forretningen, men i det store og hele var det rent privat. Fx når hun skulle til skibet til Samsø. Min mor er også fra Samsø.

Min far var ved Kaufmann. Der gik han mellem borsalino-frakker og sådan noget, han havde det vældig hyggeligt, han havde altid lyst til at lave noget sjov. Han stod i lære der. Så startede han selv en forretning senere i Volden. Det gik ikke så godt, det var ikke nemt at have med at gøre dengang. Så kom han til mejeriet Vesterbro og kørte ud med mælk. Da jeg var lille dreng, tog han mig med, og når vi skulle rundt omkring, så kom jeg med på hestevognen. Dengang boede vi i Janus la Coursgade. Det var den sidste bygning, der var, inden der blev industri.

HVOR MANGE SØSKENDE HAVDE DU?

Anne Grethe som desværre er død. Hun blev født 12 år efter mig.

DU HAR SNAKKET EN LILLE SMULE OM DINE BEDSTEFORÆDRE, DER HAVDE EN RESTAURATION.

De havde en restaurant, der hed Cafe Postgården. Det var en stamrestaurations. Der kom næsten aldrig nogen ind, undtagen vi kendte dem. Det var min farfar, der startede den 5. juli 1912. Her i Nørreport var han indtil 1947. I 1947 overtog min far restaurationsen. Han havde jo restaurationsen under hele krigen. Han havde en bagdør, der er jo nogen forskellige smøger. Så gik der rygter om, at kommunen skulle til at ekspropriere på et eller andet tidspunkt, og så blev min farfar og min far enige om, at min far skulle overtage restaurationsen. Inden da havde min far søgt job på Revisionskontoret, og det er den bygning, Bestseller har i dag. Hele den øverste etage var statsautoriserede revisorer, der havde hele etagen, og så havde min far og mor restaurationsen, og når de skulle hjem, så skulle de ned gennem Sct. Clemens stræde. Hovedindgangen til Revisionskontoret var Sct. Clemens stræde 8, som er der i dag. De forskellige revisorer kom og fik kaffe, det var min mor, der altid sørgede for det, og med en medhjælp, og så gjorde hun også rent. Min far og mor boede der.

HVIS VI VENDER TILBAGE TIL DEN RESTAURATION, DIN FARFAR STARTEDE, OG SOM DIN FAR OVERTOG.

Ja, det gjorde han den 7. november 1947, og det var den i Nørreport, og så blev han der til 21 maj 1964, det er 16 år og 6 mdr. Og 24 dage, og så eksproprierer kommunen. Det gjorde ondt at gå op ad Nørreport. Jeg er altid blevet forkælet i Nørreport. Der var også en restauration længere henne, der hed restauration Jylland. Hende der havde Jylland, hun kom sommetider over til min mor og sagde, åh ha der er lige kommet nogen gæster, og de skal have noget at spise. Du har vel ikke nogen kartofler. Det var en barsk tid, da vi var i Sct. Clemens stræde i forhold til Nørreport.

Der var uro hele tiden med Gestapo og alt mulig andet. Om aftenen kl. 12 tog vi hen i Nørreport og overnattede hos bedsteforældrene. Vi turde simpelthen ikke være der længere. Når vi stod oppe i Revisionskontoret og så de der, så kunne vi se alle skaderne i Sønderallé. Bygningerne brændte jo fuldstændig ned.

DU HAR VÆRET 10-12 ÅR PÅ DET TIDSPUNKT. HAVDE DU HUSLIGE PLIGTER PÅ DET TIDSPUNKT?

Jeg er blevet forkælet. Min farfar skulle klippes hver dag i Studsgade, så ville han gerne have mig med. Han ringede til min mor, og så sendte hun en cyklist hen og hente mig for at følges med ham. Der var mange frisørsaloner dengang.

SKOLEGANG UNDER KRIGEN

DU GIK I SKOLE I MUNKEGADE.

Da vi boede i Janus la Cours gade, mens min far var ved mejeriet Vesterbro, da gik jeg i Valdemarsgade skole de første 6 år. Jeg kom op i Munkegade skole, der tog jeg 1., 2., 3. og 4. mellem og så realeksamen.

KAN DU HUSKE NOGET FRA DIN SKOLETID?

Jeg har altid kun gået i drengeskoler, og Christiansgade skole var pigeskole. Da jeg kom til Munkegade skole, krigen var begyndt og det var ved at blive lidt groft det hele, så kom vi i Valdemarsgade skole igen. Der var vi, til krigen var slut.

NÅR I HAVDE SOMMERFERIE OG SKOLEFRI, HVAD FIK DU TIDEN TIL AT GÅ MED?

Jeg var så heldig, at min mor var fra Samsø, så hvert år så bestilte jeg en billet, og den fik man gratis, og så tog jeg 14 dage til Samsø. Det var sjovt, der var gadekær, og der hvor min bedstefar havde forretning med heste og smede, det er blevet til en restauration nu. Jeg var der også under krigen. Der var en frygtelig masse mennesker med fra Aarhus til Koldby Kaas. Når vi kom frem, var der en postbil, der kørte os til Nordby.

KAN DU SOM UNG HUSKE, AT DU KENDTE NOGEN FRA UDLANDET?

Nej ikke udlændinge. Da jeg var færdig med skolen, kunne jeg godt have tænkt mig at komme til Tyskland, for jeg syntes selv, jeg var ret god til at forstå det tyske sprog, men det blev ikke til noget. Det kunne man slet ikke dengang. Man skulle have et bevis fra kommunen, og det blev jo aldrig til noget.

KAN DU HUSKE FERIER HERHJEMME UD OVER SAMSØ?

Vi var rundt i Danmark. Min farfar købte en grund Tulipanvej 8 i 1940'erne. Så boede vi der, når vi havde fri til det, en slags sommerhus. Det solgte min far i begyndelsen af 60'erne. Vi var der tit, når mine forældre havde fri.

Lige over for restaurationen var der noget, der hed Jørgensens Autohandel. Når de havde solgt nogen biler, så skulle de lige over og have et eller andet.

KAN DU HUSKE NOGEN TING FRA SOMMERHUSET?

Min far havde fået bygget en mur op, for der var nogen, der havde forsøgt helt bevidst at vælte det. Cement dengang var noget makværk, det væltede jo.

I LÆRER SOM KONTORELEV OG JOB I KØBENHAVN

HVAD MED DIT VOKSENLIV?

Jeg stod i lære hos isenkræmmer Hans Skaarup på Klostervej. Hele den store røde bygning, som de er ved at modernisere nu, fordi der skal bygges lejligheder. Jeg stod i lære i 4 år fra 1949-1953. Der var ingen elevator. Det var delt op i 4 afdelinger, porcelæn, hårde hvidevarer og alt muligt andet. Derefter

tog jeg til København. Jeg havde jo taget handelseksamen. Nu trængte jeg til at komme lidt uden for Aarhus. Der var et firma, der hed S. Kiesgaard og co. I København i Lille Strandstræde. Det var reb og tovværk. Jeg sad på kontor og skulle kalkulere. Det var det jeg var uddannet til hos Skaarup. Der var nogen, der blev repræsentanter, men jeg kunne nu bedst lide at blive på kontoret. Kalkulerede og lavede tilbud. Der var jeg i 1½ år. Så kunne jeg ikke undvære Aarhus mere. Så blev jeg ansat hos revisorer. Der var en, der hed Harlov på Lille torv i sin tid. Ham var jeg ved et 1 års tid.

EN FAST BASE VED FLYDEDOKKEN I AARHUS

MEN DU KOM PÅ ET TIDSPUNKT TIL FLYDEDOKKEN?

Jeg ville godt prøve noget andet og så søgte jeg bare. Jeg startede i 5. januar 1958 og til 1995. Det var 37 år.

SØGTE DE NOGEN, ELLER VAR DET UOPFORDRET?

De havde søgt, og så kendte jeg nogen, der kendte nogen, og så får man indgangsvinklen til det.

Jeg sad på indkøbskontoret og kalkulerede og købte ind. Jeg købte stål, maling, pensler, radiatorer o.a.

DER GÅR MANGE HISTORIER OM SKIBSVÆRFET OG DE ANSATTE. DET VAR ET SPECIELT FOLKEFÆRD. HAVDE DU KONTAKT MED DEM?

Jeg sad på kontoret, så jeg fik ikke rigtigt de samme kontakter med dem, der gik på arbejdspladsen. De fik jo så mange øl, og om torsdagen, når de fik deres løn, så havde de jo fandeme ikke en krone derefter.

UDVIKLINGEN I AARHUS OG EUROPA

HVIS DU SER PÅ AARHUS DENGANG OG SÅ I DAG. ER DER NOGEN TING, DER ER MEGET FORSKELLIGE SET MED DE STORE BRILLER? ER DER NOGET, DER ER BLEVET MEGET ANDERLEDES SIDEN?

Det er jo voldsomt det, der foregår på havnen. Jeg synes, det er for tæt. Jeg synes, det er ganske udmærket det meste af det.

NÅR MAN TÆNKER PÅ DEN MÅDE, MAN LEVEDE DENGANG, I FORHOLD TIL I DAG, ER DET MEGET FORSKELLIGT?

Det kommer nok lidt an på, hvor man bor.

KUNNE DU TÆNKE DIG AT VÆRE UNG I AARHUS I DAG?

Det kan jeg, Aarhus er en dejlig by. Man kan hurtigt komme til skov og strand i modsætning til København.

ER DER NOGEN GODE TILBUD I AARHUS FOR BÅDE ÆLDRE OG UNGE?

Jeg har ikke behov for det helt store sus. Det kommer jo også an på, hvad familie man har.

KAN DU LIDE AT VÆRE AARHUSIANER?

Det synes jeg.

HVAD SYNES DU OM AT VÆRE EUROPÆER?

Det er ved at udvikle sig til noget mærkelig noget for øjeblikket. Det er ligesom, det er ved at gå i opløsning. Hvorfor skulle englænderne lige pludselig ud af EU. Man kan høre på aktier og obligationer, de falder og stiger jo voldsomt, og det er jo, fordi der er uro omkring det.

BETRAGER DU DIG SELV SOM EUROPÆER?

Ja, det må man sige.

UDFORDRINGER VED AT BLIVE ÆLDRE

ER DER ELLERS NOGEN TING VI SKAL NÆVNE? ER DU EN TILFREDS MAND I DAG? OGSÅ SOM ÆLDRE MEDBORGER?

Ja, det må jeg indrømme.

Jeg var så uheldig for knapt 1 år siden at falde på badeværelset, og jeg har jo haft rosen på benet.

Mit barnebarn havde lige været i Frankrig og læst dernede til studentereksamen, og så har han også læst til studentereksamen i Ry.

Der var en af mine gode venner, der skulle køre mig. Hun ringer hjem til min anden datter, der bor i Mårslet og siger, jeg kan ikke forstå, at Niels Jørn kommer ikke, og jeg har aftale med ham, at skulle komme og være her kl. 14.00, men jeg kunne hverken vende mig eller noget. Så hun ringede til min nabo, som har nøgler, så han kom og hjalp mig. Siden den tid har der været det ene og det andet galt med mig, så har jeg været på sygehusene, oppe i Randers og nede i Horsens har jeg været. Fordi jeg gik hen og fik kraftig prostata. Men det var voldsomt, for jeg havde aldrig fejlet noget ellers. Jeg var også på privathospitalet Aros, der er en, der hedder Schmidt, den øverstbefalende, han satte mig igang med undersøgelserne. Men så kom han og sagde til mig til sidst, at han var så dygtig til at operere, men hvis han skulle operere mig, så ville det få de konsekvenser, at situationen for mig ville blive 75% ringere, end den er i dag. Så siger man selvfølgelig, så skal man ikke opereres. Så inden jeg kom fra ham dengang, så havde han jo også givet besked til min læge.